

คู่มือจรรยาบรรณ ของบุคลากรและอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สำนักงานนิติการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. 2554
โทรศัพท์ 0-2564-3105 ถึง 11 โทรสาร 0-2564-3119
<http://www.tu.ac.th/org/tuprint>

ตามหลักกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
(มาตรา 45) กำหนดเป็นหลักการให้
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่
สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดในการ
นี้ สภามหาวิทยาลัยจึงได้ตราข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยจรรยา
บรรณของบุคลากรและอาจารย์ พ.ศ.
2551 ขึ้น โดยมีหลักการสำคัญดังนี้

1. กำหนดจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ไว้ดังนี้

1.1 จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

- (1) พึ่งยึดมั่น และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องความชอบธรรม คุณธรรม จริยธรรม และหลักวิชาการ โดยไม่โอนอ่อนต่ออิทธิพลใดๆ
- (2) พึ่งเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- (3) ต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (4) พึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ โดยรวมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

1.2 จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน

- (1) พึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ในการปฏิบัติราชการ ความเป็นธรรมในสังคม และการร่วมนำสังคมไปในแนวทาง ที่ถูกต้อง ดีงาม และพึงปรารถนา
- (2) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน
- (3) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- (4) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ
- (5) พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่าง เต็มที่
- (6) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่าง ประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชน จะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(7) พึงรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ไม่กระทำการใด ๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(8) ต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากชื่อ หรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะโดยมิชอบ

1.3 จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

- (1) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- (2) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติ ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และ

ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ผู้ใต้บังคับบัญชา
ตลอดจนปกครองผู้ผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยหลักการ
และเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(3) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้ง
ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วม
แรงร่วมใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อ
ประโยชน์ต่อส่วนรวม

(4) พึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความ
สุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี และถูกต้องตาม
ทำนองคลองธรรม ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทาง
เพศต่อผู้ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(5) ต้องไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(6) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งใน
หน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของ
ทางราชการ

ในกรณีที่เราเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวน คำสั่งนั้นก็ได้อีก และเมื่อใดเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยัน โดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

1.4 จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

- (1) พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (2) พึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลัง ความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือ ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล

หรือแนะนำให้ไปติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคล ซึ่ง
ตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ
ต่อไป

(3) ต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น
ใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชน จะให้กัน
โดยเสนหาและโดยธรรมจรรยาจากนักศึกษา ผู้รับ
บริการ และประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์
จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและ
ทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับ
ไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชา
ทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อ
ไป

(4) ต้องรักษาความลับของนักศึกษา และผู้รับบริการ

(5) พึงปฏิบัติตนต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ แล
ประชาชนอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามทำนอง
คลองธรรม

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีสถานะเป็น
อาจารย์ นอกจากจรรยาบรรณที่ใช้รวมในฐานะ
เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยแล้ว ตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วาดวยจรรยาบรรณ
ของบุคลากรและอาจารย์ พ.ศ. 2551 ยังได้กำหนด
จรรยาบรรณเฉพาะของอาจารย์เพิ่มเติมไว้อีกด้วย
ได้แก่

2.1 จรรยาบรรณในการสอน

พึงมีความรับผิดชอบในการสอน ดังนี้

- (1) แจงให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผล เมื่อเปิดภาคการศึกษา และพึงประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (2) กำหนดตำราหรือเอกสารประกอบการสอน ในปริมาณและระดับที่เหมาะสมกับเนื้อหาการสอน

- (3) สอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดการสอนพึงจัดสอนชดเชย
- (4) สอนด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังความรู้ หรือเลือกที่รักมักที่ชัง
- (5) ให้ความร่วมมือในการประเมินผลการสอน

2.2 จรรยาบรรณในการปฏิบัติต่อนักศึกษา

พึงเป็นที่พึงและแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ดังนี้

- (1) ให้ความสำคัญทั้งในด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่นักศึกษา
- (2) เปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าพบ ติดต่อสื่อสาร หรือขอคำปรึกษาได้ตามสมควร โดยแจ้งประกาศให้นักศึกษาทราบ
- (3) ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม ให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (4) พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่นักศึกษา

- (5) มีความเมตตา ให้อภัย เอาใจใส่ และให้กำลังใจ
แก่นักศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ
- (6) ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและวางตัว
ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประศาสน์ความรู้แก่นักศึกษา

2.3 จรรยาบรรณในการพัฒนาตนเอง

พึงมีการพัฒนาทางวิชาการอยู่เสมอ ดังนี้

- (1) แสวงหาความรู้ทางวิชาการและเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- (2) ติดตามความก้าวหน้า และพัฒนาวิธีการสอนให้ทันสมัย อันเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
- (3) เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีประโยชน์ต่อสังคม

2.4 จรรยาบรรณในการทำวิจัย

ในการทำวิจัย ฟังต้องปฏิบัติดังนี้

- (1) มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางการวิจัย และการบริหารงานวิจัย
- (2) ดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามข้อตกลง ที่ ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อ หน่วยงานที่ ตนสังกัด
- (3) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำการวิจัย
- (4) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะ เป็น สิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (5) เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ใช้เป็น ตัวอย่าง ในการวิจัย โดยเฉพาะการปฏิบัติตาม มาตรฐานข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษา จริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และคำประกาศ ของสมาคมแพทย์โลก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ จริยธรรมการทำวิจัยในคน

- (6) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ
ในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- (7) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่
ชอบ
- (8) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของ
ผู้อื่น
- (9) คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทุก
ระดับ

3. การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ให้มีคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำ
ผิดจรรยาบรรณ เป็นองค์กรกลางที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณา
และวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ โดยในการดำเนินการ
ทางจรรยาบรรณ ที่ไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับ
บัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และรายงานให้
คณะกรรมการที่ทำหน้าที่องค์กรกลางพิจารณาวินิจฉัย
ส่วนการดำเนินการทางจรรยาบรรณที่เป็นความผิด
วินัย ให้มีการสอบสวนตามข้อบังคับ ๆ ว่าด้วยการดำเนิน
การทางวินัยของมหาวิทยาลัย

4. โทษทางจรรยาบรรณมี 3 สถาน ได้แก่

- (1) การตัดเตือน
- (2) การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง
- (3) การทำทัณฑ์บน

เมื่อใดดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วให้มีการบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย ในกรณีที่ผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วไม่ปฏิบัติตามคำตัดเตือนไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็นการกระทำวินัย

5. สิทธิของผู้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

กำหนดให้สิทธิบุคลากรผู้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยได้ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโทษทางจรรยาบรรณ

ค่านิยมสร้างสรรค์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1. กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

มุ่งมั่นพัฒนา ยึดหลักวิชาการรยาวิชาชีพ
ความดีงาม ชอบธรรม เสียสละ เป็นกลาง
ไม่โอนอ่อนตามอิทธิพล

2. ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา
มีความรับผิดชอบต่อผลของงานและสังคม

3. โปร่งใส ตรวจสอบได้

ชัดเจน เปิดเผย จริงใจ พร้อมรับการตรวจสอบ

4. ไม่เลือกปฏิบัติ

ปฏิบัติงานด้วยความเสมอภาค
ให้บริการด้วยความรวดเร็ว เต็มใจ
เอื้อเฟื้อ และเป็นธรรม

5. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ทำงานอย่างคุ้มค่า เกิดผลสำเร็จ
เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

